

CORCUERA I ÀNGEL COLOM GESTIONEN LA PAU

Interior-Terra Lliure, negociació política

Si vol augmentar les garanties d'èxit, un afer de la transcendència d'una negociació política ha de gestar-se des de la màxima discreció. Lamentablement, aquesta necessitat bàsica difícilment caracteritzarà en el futur la possible negociació govern espanyol-Terra Lliure.

Josep M. Pasqual

El passat dijous, dia 29 de juliol, van sortir a la llum dues notícies relacionades amb l'organització armada Terra Lliure. Una, la posada en llibertat de Xavier Barberà i d'Antoni Messeguer, internats a les presons de Lleida i Model (Barcelona), respectivament, amb condemes de 30 anys, per la sentència dictada sobre la mort de l'industrial Josep-Maria Bultó. Havien passat sis mesos des que el Tribunal de Drets Humans d'Estrasburg havia reconegut que el judici del cas Bultó no va ser just i que, per tant, la sentència corresponent era il·legítima. Catalunya Ràdio va ser l'encarregada de difondre, en primícia, la notícia.

La segona notícia, la possibilitat que d'aquí poc temps el govern espanyol i Terra Lliure negociessin l'abandó de les armes per part de l'organització independentista. Aquesta segona informació, també en primícia, venia publicada a *El País* i datada a Viena. Allò que se'n diu una autèntica filtració.

Inevitablement, la importància política de la possible negociació Interior-Terra Lliure va eclipsar la no menys important victòria política del Moviment d'Alliberament Català, d'Allibe-

La negociació Terra Lliure-Interior. És, ara per ara, una incògnita.

rament Nacional contra l'estat espanyol, concretada amb la posada en llibertat de Barberà i Messeguer. Dos noms propis, el del conseller de Governació de la Generalitat de Catalunya, Josep Gomis, i el del diputat al Parlament de Catalunya, Àngel Colom (ERC), van erigir-se ràpidament en protagonistes principals de tot l'afer

drid, de tota la maniobra.

Amb aquesta situació, l'afer de la negociació ja ha fet decantar-se les forces polítiques i institucions a favor o en contra. A favor, els socialistes catalans, que d'alguna manera corroboren el mutisme de Rosa Conde quan va dir que ella de negociació, no en sabien res i que si de cas s'anés a preguntar

de la negociació.

Àngel Colom ha quedat presentat i s'ha presentat a si mateix davant l'opinió pública com el veritable ideòleg i impulsor de tota la maniobra que busca com a fi últim asseure en una mateixa taula de negociació dos interlocutors, un per part del govern espanyol i, l'altre, per part del col·lectiu de presos de Terra Lliure. Aquest darrer conveniment consensuat i que podria ser o Pere Bascompte, que si bé no és pres, és un dels refugiats emblemàtics, o Carles Benítez (Alcalá-Meco).

Josep Gomis, per la seva banda, ha quedat no només com el padri de tota la maniobra Colom, que ha rebut el dia a dia dels moviments del diputat, sinó que, anant molt més enllà, s'ha apropiat en bona part la maniobra, l'ha assumit en nom de la Generalitat, és a dir, del govern d'aquest país, i ha esdevingut la veritable garantia d'èxit, de cara a Ma-

DOMÈNEC UMBERT

Presos de Terra Lliure

- Carles Sastre i Benlliure. Presó de Lleida-II.
Condemnat a més de 30 anys de presó (aprox.).
- Monserrat Tarrago i Doménech. Presó de Dones de Lleida.
Condemnada (aprox.) a 12 anys de presó.
- Jordi Cort i Hidalgo. Presó de Lleida-II.
Condemnat (aprox.) a 8 anys de presó.
- Marcel·lí Canet. Presó d'Alcalà-Meco. Preventiu. A l'espera de judici.
- Sebastià Datizira. Presó d'Alcalà-Meco. Preventiu. A l'espera de judici.
- Guillem Godó. Presó d'Alcalà-Meco. Preventiu. A l'espera de judici.
- Jaume Palou. Presó d'Alcalà-Meco. Preventiu. A l'espera de judici.
- Jordi Petit. Presó d'Alcalà-Meco. Preventiu. A l'espera de judici.
- Núria Cadenas. Presó de Dones de Carabanchel.
Preventiva. Sense acte de processament.
- Carles Benítez. Presó de Carabanchel. Preventiu.
- Benjamí Nadal. Presó de Carabanchel. Preventiu.
- Jaume Fernández. Presó Lleida-II.

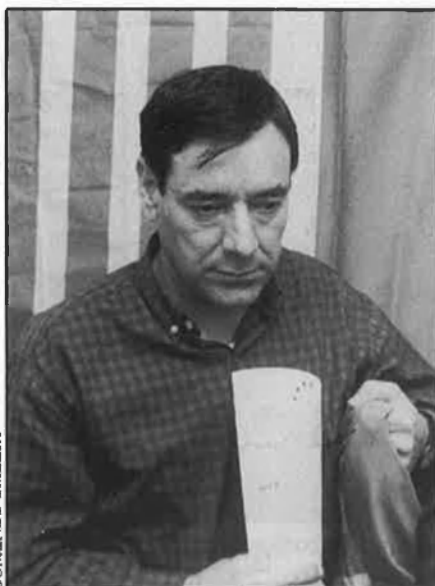
a la Generalitat, que era qui havia filtrat la notícia. De tota manera en fonts properes al govern espanyol el mutisme sempre és interpretat com a vist-i-plau.

També a favor s'ha mostrat la Generalitat, el president Pujol. Una frase seva ho resumeix tot: «Avalo la proposta per la pau impulsada pel diputat Colom».

En contra, s'hi han pronunciat Catalunya Lliure i el Moviment de Defensa de la Terra. És lògic. Una primera anàlisi dels fets és suficient per comprendre que Àngel Colom ha entrat a competir en terreny contrari. Concretament, en el terreny de l'independentisme radical i pro-lliuta armada del qual, comptat i debatut, procedeixen els presos de Terra Lliure.

Els punts que queden per aclarir en un futur immediat són diversos. Un, la cohesió real entre el col·lectiu de presos de Terra Lliure. Més important, fins a on aguanta la corretja de transmissió entre els presos de Terra Lliure i els seus seguidors polítics: Catalunya Lliure i Moviment de Defensa de la Terra.

També queden per aclarir quins són els interessos que ara mouen al govern espanyol per atorgar la categoria de presos polítics als presos de Terra Lliure, categoria que els va ser negada, per cas, quan calia aplicar-los l'amnistia

Antoni Messeguer.

José Luis Corcuera.

del 77. I falta aclarir fins a quin punt el govern espanyol podrà utilitzar una negociació amb Terra Lliure per forçar una nova tanda de negociacions amb ETA.

Finalment, caldrà esbrinar quin interès podia tenir i qui va tenir l'interès a filtrar la notícia de la negociació. La pista se situa sobre la ciutat de Viena. □

ÀNGEL COLOM, DIPUTAT AL PARLAMENT DE CATALUNYA PER ERC

«Treva unilateral indefinida a canvi d'excarceració»

Situat en el centre dels comentaris polítics dels darrers dies per causa del seu protagonisme en l'afer de la negociació govern espanyol-Terra Lliure, el diputat Àngel Colom explica en aquesta entrevista quina és la seva estratègia i denuncia que algú hagi pretès desmuntar-la.

Josep Maria Pasqual

On és l'origen de la proposta de negociació govern espanyol-Terra Lliure?

—L'origen cal buscar-lo en el moment de les negociacions d'Alger. Si es desenvolupaven bé, els presos catalans quedarien al marge de l'operació. Això em va començar a preocupar.

—¿Paral·lelament vostè ja havia decidit mantenir visites amb els presos independentistes?

—Eren converses llargues amb la majoria o amb els principals presos de Terra Lliure sobre el seu futur i sobre

Àngel Colom, diputat al Parlament de Catalunya.

com veien el futur del moviment independentista. Al principi, vaig constatar la necessitat que ells tenien de trobar una sortida a la seva situació, i una sortida que no només fos digna, sinó que possibilités un canvi estratègic substantiu en relació al futur de la lluita d'alliberament nacional, és a dir, que hi havia una reflexió sobre el pa-